

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Op og smyk dig, siel! med glæde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Op og smyk dig, siel! med glæde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 52. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid66287/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

12. Vaaag op! hvil vil du synder gaae
Saaledes hen i blinde:
Det er den høye tiid, du maa
Dig dog engang besinde,
Men ingen raad jeg mere veed,
Om JEsu store kierlighed
Dig ey kand overvinde.

Nr. 148.

O p og smyk dig, siell med glæde,
Ud fra syndens mørke sæde,
Frem til lyset! bid at prænge
Glad i Gud med fryde-sange.
Den, som alle engler fryder,
Dig i dag til giest indbyder,
Den, som himlen har i vælde,
Lader sig hos dig anmeldte.

2. Som forlovet brnud, din søde
Himmelbrudgom løb imøde,
Hør! hvor hand med nsadens hammer
Banker paa dit hiertes kammer,
Luk op for ham aandens sale, 302
Byd ham ind med liflig tale,
Beed ham ved hans dyre navne,
At din siel ham ret maa favne.

3. Sølv og guld for dyre vare
Pleyer man vel ey at spare,
Men du vil for al din gave
Ey den mindste penge have.

Nr. 148. JI-J. 2, 6: liflig liflig JI-i 3, 3: vidt vidt JI-k.

12, 1: *vaaag op!* vågn op.

Nr. 148. Oversættelse. Schmücke dich, o Heile seele, J. Franck, Schr. s. 700. — 1, 3: *prænge!* stråle — 1, 7: Ml. 28, 18. — V. 2: til dels genklang af Hejsangen. — 3, 3: *du;* talen rettes nu til frøseren.

Alle bergverks skat og evne
Mod den man er ey at nævne,
Mod det blod, min siel kand sue
Ind i vin af livets drue,

4. Ach hvor hunger mine sind
Efter denne kost at finde!
Ach hvor tit der taarer flyde
Efter denne mad at nyde,
Efter blodets kalk mig tørster!
Fyrste over alle fyrster!
Ønsker kun, at mine bene
Sig ved Gud med Gud forene.

5. Frygt og fryd mod disse høye
Blusser op i sjelens øye,
Denne spises høye næsde
Og den spisnings dybe maade
Giør, at jeg med lyst kund merke
Dine hænders store verke,
Aldrig fandtes den, som kunde
Den din almagts dyb begrunde.

6. Ney, formuft! du maa til side,
Kand det under ey bestride,
At den spise ey fortærer,
Hvorved dog saa mange næres,

3, 6: *den man*] *den man*] 2. 6, 4: *mangel*] *mangen*] 2.

3, 5: *bergverks*] bjergverkers, orig.; in allen bergvercks gründen. — 3, 6: *man]* matmaa, 2. Mos. 16, 4-15; jhr. Joh. 6, 31 ffl., her Kristi legeme i nadverordet. — 4, 1: *mine sind*] mitt sind. — 4, 2: *kost*] føde. — 4, 7: *søske*] undesforstået »jeg«, se til nr. 31, 8, 8; *mine bene*] visinck ud fra gammeltestamentlig sprængning = mit indre, min sjæl. SL 6, 3: »Mine ben er forfærdede«; SL 51, 10: »Lod mig høre fryd og glæde, at de ben må fryde sig, som du har senderstodt.« — 4, 7-8: Ønsket går ud på, at sjelen ved Gud o: ved i nadveren at modtage Kristus, som er sand Gud, må blive forenet med Gud. — 6, 1: *mod disse høje*] over for disse guddommelige højder, det mysterium, der på en gang fremkalder *frygt og fryd*. — 6, 4: *spisning*] bespising. — 5, 6-6: *merke dit hænders store verke*] merke de store gøringer, som Gud udretter i sjelen; udtrykket *hænders verke* er måske formet under indlystelse af Sl. 198, 8. — 6, 8: *begrunde*] udgrunde, faste. — 6, 9: *fortærer*] blive brugt op.

At i saft af viintrae-grene
Gud os kand sit blod forlene,
Nok! vi tingen faaer og smager,
Maaden HÆrrens Aand randsager.

7. JESU livets soel og glæde! 303
Se! her er jeg da til stede,
JESU! alle mænders kilde!
Hør, hvad jeg saa gierne vilde,
Se! jeg falder dig til fode,
Giv, at mig til gavn og gode
Og dit store navn til ære
Jeg din giest i dag maa være.

8. Medynk har jo, bart at sige,
Draget dig fra himmerige,
At du villig haver livet
For os hen i døden givet,
Og dit dyre blod udgydet,
Hvorved sielen bliver frydet,
Og din kierlighed betænkes,
Naar det os i vinen skenkes.

9. JESU, livets mad og drinke,
Hielp mig! hielp mig! at jeg ikke
Til forgives eller skade
Skulde mig bespise læde,
Men at jeg din sådhed smager,
Naar jeg denne spise tager,
Siden, naar basunen høres,
Ind til bords i himlen føres.

6, 6; [original] give. — 6, 8; 1. Kor. 2, 16. — 8, 1; bart' rent ud. — 8, 3; at] så at. —
9, 3-4; 1. Kor. 11, 29. — 9, 3; til [forgives] mindre udtryk = forgives. — 9, 7; ba-
sunen] Mt. 24, 31; 1. Kor. 16, 32; 1. Thess. 4, 1b.